

kunne optages i Bygningsforsikringen, og ba paa hvilke Vilkaar.

Endskøndt der ifølge det Ovenanførte egentlig kun er opstillet 3 Hovedclasser af Bygninger, hvoraf de 2 sidste hver have 2 Afdelinger, er det dog for større Lydeligheds Skyld fundet rettest, at hver af disse Afdelinger opføres i Tarifen som en særlig Forsikringsklasse, saa at der ialt bliver 5 Klasser.

Til § 3.

Det næste Moment, hvorpaa der ved Reguleringen af Brandcontingentet maa lægges særdeles Vægt, er Bygningsmaaden. Skjøndt denne kan være meget forskjellig, er der dog ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at skjelne mellem flere Afdelinger, end de i Udfastet anførte, hvorefter til 1ste Afdeling henføres de Bygninger, hvis Tag bestaaer af Tegl (uden Galmdukker), Skifer, Metal, Asphalt eller andet i lige Grad uantændeligt Materiale, og hvis Dervægge og Gavle derhos bestaae af Muur eller Muurs og Bindingsværk og ikke udbendig ere beklædte med Bræder, Straa, Rør eller andet i lige Grad ildfængende Materiale, og til 2den Afdeling de Bygninger, hvis Tag bestaaer af Straa, Rør, Lyng, Tang, Træ, Papir o. desl. eller Tegl med Galmdukker, — eller hvis Dervægge eller Gavle bestaae af eller ere beklædte med ildfængende Materiale, eller ikke ere opførte af Muur eller Muurs og Bindingsværk.

Det er fornemmelig Tallet, der bestemmer en Bygnings større eller mindre Brandfarlighed, saavel i Henseende til Antændeligheden udbendig eller indvendig fra, som til den Hurtighed, hvormed Ilden udbreder sig i den samme Bygning, og endelig Ildens Forplantelse til andre Bygninger. Det kan derhos antages som temmelig almindeligt, at ved Ildbrand i en fraatækket Bygning bliver Brandflåden total, medens den derimod i en teglhængt Bygning ofte ikkun bliver partiel, hvorved det dog ikke maa lades ude af Betragtning, at den med Tegl eller andet ildfast Tag forsynede Bygning tillige som oftest i andre Henseender er af en solidere Bygningsmaade,

saa at den indeholder mere Modstandskraft mod Ilden.

Skjøndt der, fornemmelig ved Fabrikker, jævnlig findes teglhængte Bygninger, hvis Siderægge og Gavle bestaae af Træ, ligesom der undertiden findes Bygninger med Tegltag med Bindingsværks Muur, der udbendig ere beklædte med Bræder, saa ere sige Bygninger dog sjelden af noget stort Omfang, og Antallet af dem er overhovedet saa ringe, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at opføre dem som en særlig Afdeling. Det er derhos rimeligt, at deres Antal i Tidens Løb vil formindskes, saavel paa Grund af de nuværende almindelige Conjunctioner for Byggearbejder, som paa Grund af den Indflydelse, Brandcontingentets Størrelse vil faae.

Da der, som Følge af det hidtilværende lige Contingentsystem, savnes paalidelige Oplysninger om den Indflydelse, som den forskjellige Bygningsmaade har paa Brandforsikringens Risiko, er det ikke muligt fortiden med Bestemthed at angive, i hvilket Forhold man skal sætte Brandcontingentet af de Bygninger, der høre til første Afdeling, og af dem, der høre til anden Afdeling. Vel udvise de statistiske Oplysninger for Aarene 1843—1853, Anmrk. 13, at der i dette Tidrum er faldet et forholdsvis lidet Antal Brandflåder paa teglhængte Bygninger i Landdistrikterne, og at den største Deel af disse vare Smedier, Røller og Teglovne; men det er dog anseet uvisst, om dette gunstige Forhold for de teglhængte Bygninger vil blive vedvarende. Der er navnlig et Slags Bygninger, nemlig Lyststeder, hvoraf fortiden de fleste antages at være teglhængte, der i en tidligere Periode have tilføiet Brandflåsen betydelige Tab, hvorfor de ogsaa ved Placat af 27de Novbr. 1839 § 2 bleve henregnede blandt dem, paa hvilke Opmerksomheden særlig skulde være henvendt til Redføttelse i Assurance-summen, hvor den maatte findes at være for høi. I Kjøbenhavns Forstæder, hvor dog saavel Stedernes Bygningsmaade som det bedre organiserede Brandvæsen og andre Omstændigheder bevirke en langt større Betyggelse mod Ildsvaade, end den, som haves paa Landet, er ogsaa i Decenniet